

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

TELEFON 6354 Pályázatok (a Budapesti Közlönyből) ... 48. ... LEOPOLD ... ARK ...

A válság.

Bánffy Dezső és két minisztertársa ma egyelőre elvégezte dolgát Bécsben. Hazai is jöttek. A királyi folytatott bécsi tanácskozások eredménye az, hogy bár Bánffy Dezső mint miniszterelnök jön haza s itt folytatni fogja a helyzet szanálására vonatkozó tárgyalásokat.

folé kerekedvén, ugyszólván a helyzet urává lesz. Ha a 67-es alapon álló ellenzéki pártok, a mint kötelességek parancsolja, támogatni fogják a függetlenségi pártot...

A királyi döntés kétségtelenül kedvező az ellenzéki törekvéseknek; mert hiszen ez a döntés azt jelenti, hogy a korona e törekvések elől nem zárkózik el. Ezt vegye fontolóra a parlamenti többség!

Miképen alakulnak a mai királyi döntés után a legközelebbi parlamenti viszonyok, azt nem tudjuk. Annyi bizonyos, hogy a megkezdendő tárgyalásokhoz nagy nemzeti érdekek fűződnek.

Budapest, jan. 8.

Az Egyetértés mai számában közzétett politikai nyílt kérdés, a melynek eredetéről csak annyit jegeztünk meg, hogy tiszteletreméltó és tekintélyes férfiutól, a fővárosi egyik nagyobb protestáns egyház köréből jött, politikai körökben ma természetesen méltó felhívást kellett.

Nos csak az bizonyult, be a mit a Magyarország olvasói lényegesen észrevették, t. i. hogy a Magyarországnak rossz riporterei vannak.

Tisztelettel kérem a t. szerkesztőséget, közölje felszólalásomat. Nagy politikai érdek ösztönöz e kérésre s ajánlja e pár sor közzétételét.

Közlés előtt azonban kérem szíveskedjek megmutatni nyílt kérdésemet Csávoszky főszekrést úrnak s esetleg Eötvös Károly úrnak.

Budapest, 1899. január 7.

(IX. Erkel-utca 3.)

Szöts Farkas, a ref. papnövelede igazgatója, a „Prov. Lap” és a „Prot. Szemle” szerk. Szöts Farkas írta tehát a szóban forgó nyílt kérdést, bármennyire is szeretné ezt másképpen a Magyarországnak, melynek egyéb gyűsanítására csak az a feleletünk, hogy az Egyetértés mint eddig, ezután is, mindenkor a függetlenségi és 48-as párt tiszta és hamisítatlan alapelveit fogja vallani.

Megoldás nélkül.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök, báró Fejérváry és Lukács miniszterek ma este hazaérkeztek Bécsből, a nélkül, hogy határozott megoldást hoztak volna magukkal bármely irányban is.

Azok a tanácskozások, a melyek a királyi elnökléssel ma délelőtt befejezést nyertek, végső eredményükben oda vezettek, hogy báró Bánffy Dezső és társai kíséreljék meg a kiegyezésnek kompromisszum utján való biztosítását.

Báró Bánffy tehát a királyi parancsából érintkezésbe kell hogy helyezkedjék az ellenzéki pártok vezérével, nem térhet ki az ellenzék kiadásainak a korona elé való terjesztése elől, mert erre parancsot kapott.

De tárgyalhat-e és akar-e tárgyalni az ellenzék bármely pártja is Bánffy Dezsővel? Mi úgy tudjuk, hogy nem.

Azok a tanácskozások, a melyek a királyi elnökléssel ma délelőtt befejezést nyertek, végső eredményükben oda vezettek, hogy báró Bánffy Dezső és társai kíséreljék meg a kiegyezésnek kompromisszum utján való biztosítását.

Esztendőben a királyi parancsából érintkezésbe kell hogy helyezkedjék az ellenzéki pártok vezérével, nem térhet ki az ellenzék kiadásainak a korona elé való terjesztése elől, mert erre parancsot kapott.

Politikai körökben a mai bécsi koronatanács hirtelen befejezése kapcsán az a hír kelt szárnya, hogy a király legközelebb Budapestre jön.

Az utolsó francia államcsíny.

A párisi Matin után az egész világsajtót bejárta a hír, hogy Victor Napoleon francia trónigénylő nemokora Párisba megy, hogy egy államcsínyvel visszaállítsa a francia császárságot.

Most, mikor az orléansok is, a bonapartisták is azon ferdáznak, hogy a harmadik köztársaságnak megadják a halalos döfést, nem értekelten visszatekinteni a félszázaddal ezelőt történetekre, a mikor Franciaország hasonló helyzetben volt s a mikor Napoleon Lajos herceg, a későbbi III. Napoleon császár vezette ki a második köztársaságot, úgy, hogy ő az államcsíny végrehajtása után tényleg ura volt Franciaországnak és az egész koronázás már csak idő kérdése volt, de el nem maradt volna többé.

Ez az államcsínyről az utóbbi időben megbízható és érdekes könyvek, emlékiratok és leírások kerültek napvilágra. Első sorban Canrobert maréchalnak elbeszélései kell ezek közé sorolni, azután Fleury tábornokéit, a kiknek hosszú során át volt III. Napoleon császárnak főhadisága. Ez az utóbbi főleg sokat tudhat, mert személyes barátság kötelezte is füzte hozzá III. Napoleon császárt s így ennek minden terveibe be volt avatva.

Mindezekből látszik, hogy Napoleon az akkori magasrangú tisztekre nem számíthatott. Csakis a vezérkar teljes átalakítása segíthetett. Maga Napoleon kezdetben vonakodott ettől a lépéstől, míg nem Fleury egy egészen kidolgozott tervet nem nyújtott át neki, a mit aztán Napoleon a legnagyobb ügyességgel végre is hajtott.

pedig a második császárság „korrupcióját” illeti, a harmadik köztársaságnak jó oka volna arra, hogy ezt a kérdést ne bolygassa. Az 1851. évi államcsíny teljesen lehetetlen lett volna, ha a francia nép zöme nem lett volna „eret” a caesarizmusra. A francia nép akkor már urak akart maga fölé, s ez nem lehetett akkor más, mint Napoleon herceg, a köztársaság akkori elnöke.

Az 1850-ik év december 10-én Napoleon Lajos óriási többséggel — 7,327,345 szóból 5,434,226 szavazat esett rá — megválasztották elnöké. Napoleon civilista volt, míg ellenfelei Cavaignac és Changarnier tábornokok, a kik már sok érdemet szereztek a francia hadseregben. Napoleon ennek dacára sikerült a hadsereget a maga számára megnyerni. Hogy ez hogy sikerült, azt Canrobert és Fleury elbeszéléseiből tudta meg a világ.

Mikor azonban Cavaignac tábornoknak kezét nyújtotta, ez vonakodott vele kezét szorítani. Napoleon ebből megérthette, hogy a hadsereg republikánus érzelmű vezetőire nem számíthat, ha államcsínyt akar véghez vinni. Az által, hogy a pápa érdekében közbejött, azt remélte, meg fogja nyerni a legitimista tábornokokat s főleg Lamoricierét, a ki nagy tekintélyt örvendett azoknak a diadaloknak következtében, melyeket Afrikában aratott.

kor Algerban szolgált. Az azonban nem volt ajánlatos, hogy egy az ország és a hadsereg előtt teljesen ismeretlen katona neveztesse ki hadügyminiszterre s állítsa a hadsereg élére. De ezen a bajon is segítettek. Előbb szükségesnek tartották, hogy Franciaország egy katona expedíciót küldjön a kabylek ellen, s ennek a csapatnak élére de Saint-Arnaud-t állították. Fleury pedig megbízta, hogy kísérje el a csapatokat a háborúba, s minden fontosabb eseményről a francia kormányt értesítse. Minden pompaszent ment. Fleury ez expedíció alatt de Saint-Arnaud-t megnyerte az államcsíny eszméje számára, az expedíció nagyon természetesen „főnyesen” sikerült, a Moniteur telekürtölte Franciaországot a tábornok érdemeivel s Napoleon nem térhetett ki az elől, hogy őt meg ne jutalmazza, s őt elő ne léptesse.

Néhány hét múlva a tábornok már hadügy-miniszter lett. Előbb azonban még egy kis incidens játszódott közbe.

Az a ki francia viszonyokat ismeri, már eddig is csodálkozik kérdezhetne ide is le a fennme? Az asszonyi két tényleg ide is bejárt. Ez pedig nem volt másként a keze, mint de Saint-Arnaud nevére, a ki feltétlen híve volt Napoleonnak, a ki kétségtelen befolyást tudott a férje fölött gyakorolni. Annal csodálatosabb és feltűnőbb volt, hogy Saint-Arnaud egyszer csak vonakodott részt venni az először 1851 szeptember 17-dikére tervezett államcsínyben. Szeptember 4-én levelet írt a herceghez, kérvén őt, oldja fel az adott szava aól s az államcsínyt ne szamitonra. Az Elyseében ez nagy römdület okozott, főleg azért, mert Magnan tábornok, a ki Changarnier helyébe kinevezetett, de Saint-Arnaud nélkül szintén nem akart részt venni az államcsínyben.

Mindezekből látszik, hogy Napoleon az akkori magasrangú tisztekre nem számíthatott. Csakis a vezérkar teljes átalakítása segíthetett. Maga Napoleon kezdetben vonakodott ettől a lépéstől, míg nem Fleury egy egészen kidolgozott tervet nem nyújtott át neki, a mit aztán Napoleon a legnagyobb ügyességgel végre is hajtott.

már gondoskodott arról, hogy az alkalmas és megbízható embereit athelyeztesse Párisba — megszerint 21-én Magnan kezébe letették az esküt, hogy „hívek és önfeladók lesznek a herceg iránt, a mikor ennek kedve lesz a cselekvésre”.

Ez a nap is hamar bekövetkezett. December 1-én megtörténtek az utolsó intézkedések. Aznap fölletartoztaták Changarnier, Cavaignac, Lamoricier és Leflo tábornokokat. Mikor december 2-án a képviselők be akartak menni a képviselőházba, azt katonailag megszállva találták. Ekkor a képviselők a második arrondissement polgarmestri épületében akartak ülést tartani, de a csapatok az is megakadályozták s több képviselőt, köztük Berryert, Duforet, Barrot-t, de Broglie-t letartóztatták. A nap tulajdonképpen történelmi pillanata azonban az volt, mikor Napoleon herceg lóra ült s megmutatta magát a csapatok előtt, a kik mindentűn kitörő lelkesedéssel fogadták.

Az utca” azonban nem volt ilyen nyugodt s egész december 5-éig mindenütt zendülések és csoportosulások voltak, a melyeket azonban a csapatok minden nehézség nélkül szétverték. Ezeket az utcai harcokat is nagyon tulozták a republikánusok. A csapatok összes vesztesége 26 halott, 184 sebesült volt s a „nép” 175 halottat és 115 sebesült vezetett. Azt különben maga Hugo Viktor is mondja a „Histoire d'un Crime”-ben, hogy a nép nem nagy hajlandóságot mutatott az elenszegezésre.

Viktor Napoleon ma, negyvennyolc év múlva újra meg akar kísérni egy hasonló merész lépést, mint tette nagybátyja a francia trónért, de ma sokkal nehezebben lehetséges ez, mint volt 1851-ben. Nem szabad felelni, hogy Napoleon herceg akkor már évek óta benn volt Franciaországban, s hogy akkor minden elő volt készítve arra, hogy a császárság visszaállítsassék. Ma pedig a napoleonidák távol vannak Franciaországtól s nincs egy Fleury, a ki segítségükre lehetne.

Azonkívül dobszóval nem lehet verebet fogni, s ha már készült volna is valami, a Matin indiszkrétciója óta egyelőre megfiusult.

AZ ÖRDÖGSZIGET JELÖLTJE.

Fizetelt s mindketlen elüvöztek. Mikor az utczára kiléptek, a hol kissé megborzongatta őket a januári csipős hideg, egy elegáns fogat gyors ügetésben haladt el előttük. Rochemond menten megállt s östönyszerű mozdulattal, de egy szót sem szólva, megragadta a kollektaja karját.

vaadásokat befejeztével Budapestre jön és több ellenzéki politikus is meg fog hallgatni.

Meg kell említenünk, hogy a budai királyi várakban máris történtek olyan intézkedések melyekből ennek a hírek már a legközelebbi napokban való megvalósulására lehetne következtetni. A palotát ma reggel óta fűtik.

A miniszterek itthon.

A szabadelvű pártban nagy érdeklődéssel várták a Bécsben időzött miniszterek megérkezését, de a pártkörben egyikük sem jelent meg. Lukács László pénzügyminiszter egy negyed nyolcz órakor, báró Bánffy miniszterelnök csak báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter csak a tízenegykor érkeztek Budapestre és a nélkül, hogy bárkivel is találkoztak volna, lakásukra hajtottak.

Igy a pártkörben összegyűlt képviselők sem tudtak többet, mint a mennyit a hivatalos jelentések elmondottak és talán épen ezért határozott borongás hangulat szállotta meg a kedélyeket. Báró Bánffy személyes barátai igyekeztek ugyan a mellett hangulatot teremteni, hogy nincs semmi baj, de a jelenvoltak nagy többsége sehogy sem tudta bevinni, hogy a harcz és háború folytonos híresztelése után miért kellett a három napos koronatanácsnak azzal végződnie, hogy tessék rendet csinálni kompromisszum utján.

Ma már senki sem állíthatja, hogy a szabadelvű párt politikai fellegúskában homogén elemekből áll és nincs is kizárva, hogy a béke-tárgyalások sikere végett egyes csoportok határozottabb fellépésre szánják el magukat.

Báró Bánffy elejtését saját pártja is bizonyosra veszi, mert nem hisz a kompromisszum lehetőségében.

Az ellenzék hangulata.

Az összes ellenzéki pártokon nagy meglepettséget keltett az, hogy báró Bánffy nem volt képes a legutóbbi időkben különböző helyeken és formákban hangzatosított fenyegetéseinek érvényét szerezni.

Biztosra veszik a Bánffy-kormány bukását, melynek sorsát az eddig csak félváltól vett kompromisszum fogja megpecsételni.

A mennyire ugyanis a pártkörökben ma elhangzott nyilatkozatokból ítélni lehet, az ellenzék báró Bánffy Dezsővel nem hajlandó semmiféle megegyezést sem létesíteni, mert ugyanúgy, vele szemben már kimondták az utolsó szót.

A vitarendező-bizottság mai ülésén nem is látják szükségesnek a halmazdort megváltoztatását, bár az az eshetőség szóba kerül, hogy ha szükséges lesz, a házban a pártvezetők újabb felszólalások kapcsán fejtsék ki álláspontjukat.

A disszidensek sorából azt a hirt vesztük, hogy most már nincs kizárva a lehetőségek sorából Szilágyi Dezső parlamenti beszéde.

— Abban a kocsiában, a mely ott robot? — Nos? — Boccinelli Juana ült.

— Csakugyan a grófné elegáns alakja volt, a mely a lebecsoltott kocsi-ablakok mögött hirtelen káprázat gyantant haladt el Rochemondnak mindig éber szemé előtt.

De rövid felindulása közben nem vett észre egy másik kocsi, egyszerű bérkoszt, a mely vagy harmincz méterrel hátrább, követte Stack kedvesének a fogatát.

A gyors tünemény egyébiránt nem etette valami nagy esodálkozásra, mert hiszen tudta, hogy a grófné Berlimben van. Egyszerűen meglepte, hogy a véletlen ilyen hamar szemé elé hozta azon egyetnek egyikét, a kiket nyomozott.

A két férfi folytatta útját és csakhamar megérkeztek Beryllon irodájába.

Rochemond állig tette be oda a lábát, ajkain egyidejűleg a esodálkozás és a meglepedés folkláltása tört elő.

Ficelle állt előtte, utiasan öltözve, hosszú, apró kockás, angolos szürke kabátban, föléje hajló, nagyon keskeny karimájú puha kalappal a fején.

— Jó napot, uraim, — köszönt örömlől ragyogó szemekkel a kollektaja álmétkodásának láttára.

— No, ez nem várt meglepetés! — szölt Rochemond, miközben kezét szorított vele. Ön hát Párisból érkez?

— A mint szerencsém volt az imént megírni, — felelte Ficelle, és ...

Elhallgatott. — Beszélhetünk? — kérdezte?

Beryllon intett egyet, a mi azt jelentette: várjon; azután kiment bezárni az ajtót a folyosóra, a melyről az irodája nyílt s visszatérve így szölt: — Most már nyugodtak lehetünk.

Ficelle leemelte a kalapját s a feje tővig lenyírt hajjal tőnt elő, annyira rövidre nyírt hajjal, hogy a bőre is látszott.

Amint így az íróasztal mellett állt, olyanforma volt, mint egy hosszú cernyő, melynek a fogantyúját egy gömböcske képezte.

SZÍNHÁZAK és MULATSÁGOK. M. KIR. OPERAHÁZ. NÉPSZÍNHÁZ. Budapest, 1899. jan. 9-én.

VIG-SZÍNHÁZ. MAGYAR SZÍNHÁZ. Budapest, 1899. jan. 9-én. A BOLOND.

VÁR-SZÍNHÁZ. Rejtett boldogság. Budapest, 1899. jan. 9-én. NEMZETI SZÍNHÁZ.

Somossy Mulató. (Nagymező-utca). ALBRECHT FERENCZ bérli. Kezdeté 8, vége 12 órakor.

FOLIES CAPRICE. VI., Révay-utca 18. Rosenkranz Mundy a turfom. Az Antirevizionisták.

Selyem-damaszok 75 krtól. 14 frt 65 krig méterenként és selyem-brocátok — saját gyáraimból. HUNGARIA Radics Béla SZALLODA.

Kis hirdetések. pénz-szekrények. Burger Vilmosné. Deutsch Julia. Nemcsok A. Toldi Lajos. Kiadóhivatali üzenet.

Magyar- német gyermekkereszo, praktikus keres állást csak keresz- teny előkelő házhöz. Amortizációs.

PINTÉR GYULA. cs. és magy. kir. udvari főzser és csemege szállítónál.

Magyar kertészkönyv. Irta: Dr. FARKAS MIHÁLY. Ára 2 frt.

Hirdetmény. Gyors- és teher-árufelvételi hely Budapest Lipótvárosban.

A téli menetrend életbeléptetése a m. kir. államvasutak vonalain. A m. kir. államvasutak vonalain az évi október hó 1-én a téli menetrend lép életbe.

Az újk-tapolcazi vonalon megszűntetik az Útkről reggel 7 óra 56 pör Tapolcaira induló vegyes vonat és helyette egy új vegyesvonat helyeztik forgalomba.

A nagy-károlyi-zitahi vonalon a jelenleg Zilahról d. e. 9 óra 5 pör Nagy-Károlyba érkező vegyes vonat az új menetrend szerint már d. e. 8 óra 25 pör fog érkezni.

Az új-dombovár-b-bródi és szabadság-dálya vonalokon megszűntetik Szabadság-Dálya-B-Bród között közlekedő gyorsvonatokat.

Az új-dombovár-b-bródi és szabadság-dálya vonalokon megszűntetik Szabadság-Dálya-B-Bród között közlekedő gyorsvonatokat.